

Ritkol

göra kolkritor i elden på olika sätt

Ritkol med sand i en "rättvänd" konservburk

Plocka fingertjocka grenar av hassel eller lind. Skala bort barken och kapa i bitar som är kortare än burken du tänkt använda. Häll sand i burken, halvfull. Stoppa i pinnarna. De ska helst inte vidröra varandra. Fyll på med sand så att det täcker ordentligt. Luften får inte komma åt pinnarna! Ställ burken i elden. Elda en timme runt om och ovanpå. Låter du burken svalna innan du häller ut alltihop så brukar pinnarna hålla sig raka.

Ritkol i upp och nervänd konservburk med "fliklock"

Förbered pinnarna som till ritkol med sand i burken. Proppa en konservburk full med pinnarna och vik tillbaka det halvt öppnade locket över öppningen, så att inte pinnarna ramlar ut när du vänder på burken. Ställ burken upp och ned i elden, med eld runtomkring. Se till att burkens nederkant är något nerkörd i askan så att ingen luft kommer in den vägen. Lagg ingenting ovanpå burken – gaser måste kunna pysa ut. Efter ungefär en timme kan ni knacka på burken och lyssna om det låter tomt och ihåligt, då är troligtvis kolningen färdig.

Helt färska pinnar tar minst en timme, riktigt torra kan ta en kvart; det beror också på hur stark värmen är från elden runt burken. När du tar ut burken – täpp till hålet fort om det plötsligt skulle börja brinna i burken när du nu släpper in syret igen! Ha vatten tillhands (gärna i en blomspruta!) så kan du släcka kolkritorna om de börjar glöda.

Kolkritor i aluminiumfolie:

Ta en pinne – som då kan vara ganska lång! – och packa in den noga i en bit aluminiumfolie. Se till att hela pinnen är täckt av folie så inte luften kommer in någonstans. Se också till att pinnen blir inrullad i minst två lager folie eftersom det yttersta lagret ibland oxideras till smulig aluminiumoxid. Låt paketet ligga i elden ungefär en kvart. Känn, knacka och lyssna om pinnarna "lättat" till kol innan du packar upp paketet.